

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vico d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 35.000

Letna inozemstvo

Lir 50.000

Zračna pošta inozemstvo

Lir 80.000

Poštno čekovni račun:

Štev. 11234499

Leto XL. - Štev. 18 (1997)

Gorica - četrtek, 5. maja 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 800

Marijino mesto v našem življenju

Belgijski kardinal Leo Suenens se je pred leti, ko je govoril študentom in bogoslovcem, ustavil ob vprašanju, zakaj je Marija danes mnogim, predvsem mladim ljudem tuja, nekako odmaknjena iz konteksta njihovega mišljenja in življenja, pa tudi nekaterim duhovnikom in bogoslovcem. Odgovoril je: »Zato, ker jim je Kristus samo neka abstrakcija in projekcija njihovih predstav. Abstrakcija in projekcija pa ne potrebuje mater.« Umevanje o Jezusu določa tudi našo podobo o Mariji.

Še do nedavnega je bila navada tudi med katoličani govoriti le o »Jezusu iz Nazareta«, ne pa o Jezusu Kristusu. Heinrich Schlier, spreobrnjenec in biblicist, je opozoril, da se je zaradi takega izražanja za mnoge spremenila tudi vsebina. Kdor reče samo »Jezus iz Nazareta«, je postavil njegovo božanstvo, vstajenje in mesianstvo v ozadje. Za tega je tudi Marija samo »dekle iz Nazareta« in ne tisto, kar o njej verujeta katoliška Cerkev in pravoslavno krščanstvo: božja Mati, Bogorodica.

Ves Kristus, Bog in človek, se razodene in da se spoznati le tistemu, ki je voljan poslušati in razumeti svetlo pismo znotraj Cerkev in s Cerkvijo, saj je nastalo v naročju Cerkev. Kdor razlaga Sveto pismo ločeno od Cerkev, se pač omeji na svoje zasebno mnenje, ki nima zagotovila resnice, kakor je dano Cerkvji v celoti pod vodstvom apostolov in njihovih naslednikov. Ves Kristus se nam razodene šele v celoti Svetega pisma, ob upoštevanju izročila in izjav cerkvenega učiteljstva, ki mu je zaupana pravilna razlaga Svetega pisma.

Enako velja za Marijo. Ne samo »Jezus iz Nazareta«, marveč Jezus Kristus; ne samo »dekle iz Nazareta«, marveč božja Mati, Brezmadežna, ki je v moči Svetega Dusa spočela božjega Sina, učlovečeno Besedo.

Zato velja:

1. Marija sodi k polnosti naše vere. Brez nje naša vera ni celotna, ni prava, je orknjena. Brez nje nismo v popolnosti kristjani. Tega se zavedajo vzhodni in zahodni kristjani.

2. Z rojstvom iz Marije je stopil božji Sin v človeško zgodovino. Kristus v njegovi zgodovinski razsežnosti ne moremo drugače izraziti kakor »Sin Device Marije«. Ze to nas vodi v izrazito kristološko in ekzegetično gledanje na Marijo. Marije ni mogoče iztrgati iz Kristusovega misterija in ne Kristusa iz Marijinega. Jezus iz Nazareta ni Kristus, ni Bog, če ni Marija, »dekle iz Nazareta«, hkrati Bogorodica. Kristus brez Marije ni pravi Kristus.

3. Marija ni iznad ali zunaj Cerkev. S svojim Sinom je v središču Cerkev in njegovo materinstvo se nanaša tudi na Cerkev, na nas, ki smo Cerkev. Ne samo brez Kristusa, tudi brez Marije ne moremo reči, da smo prava Cerkev, da smo božji otroci.

Ko Cerkev slavi Marijo, njene skrivnosti in obhaja njene praznike, praznuje samo sebe, obhaja in slavi svojo prihodnost, ki jo v upanju pričakuje.

4. Marija je žena, ki je bila gotovo postopoma vpeljana v vso skrivnost svojega Sina, pa tudi v lastno skrivnost. O tem nam pove oznanjenje in vsi poznejši dogodki v njenem življenju. Tudi zanjo je bil potreben napor vere. Marija je rasla v veri, kajti Bog se ne razodene samo enkrat, marveč se razodene človeku skozi vse njegovo življenje. Zato je Marija zgled rasti v veri.

Kakor je Abraham zgled vere v stari zavezi, ko se je odpovedal svoji domovini in se odpravil na pot v neznano deželo, ki je bila zanj obljubljena dežela, tako je v novi zavezi zgled vere Marija, ko gre iz svoje domovine, iz sveta stare zaveze, v novi, nepoznani, nevidljivi, toda obljubljeni svet nove zaveze. To pot je opravila prva, zato je prva žena v veri.

5. Starček Simeon je rekel o Kristusu: »Ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, kateremu bodo nasprotovall.« In Mariji: »Tvoja duša pa bo presunil mek« (Lk 2, 34-35).

Danes bi mogli reči obratno: Marija je postavljena v padec, v znamenje, kateremu se nasprotuje in Kristusovo dušo bo prebodel meč. Zdi se, da se je situacija spremenila. Mnogi bi radi imeli Kristusa brez Marije, božje Matere. Takega Kristusa pa ni. Tako izolirani Kristus postane slej ko prej oporna palica, sredstvo manipulacije ideologom in ideologijam, ki nje samega spreminjajo v neživljenjskega ideologa, revolucionarja, ali zgolj humanista. Tak Kristus je vse drugo, le Odršenik našega in prihodnjega časa ni.

Kakor Abraham smo tudi mi na poti v novo tisočletje; to je za nas »obljubljena dežela«, v katero že vstopamo, »nova zaveza«, ki jo sklepamo. To pot bomo zmogli le z Marijo, z vero v njene skrivnosti, s pravo pobožnostjo do nje. Začetek te poti je Marijino leto.

FR. KRAMBERGER, škof

Bližajo se volilne preizkušnje

S pomladjo smo stopili v obdobje pred volitvami, s katerimi bomo konec junija obnovili nekatere krajevne uprave in tudi deželni svet. Naša javnost predvolilnega ozračja še ni občutila, ker ima vsak posameznik lastnih problemov še preveč, s problemi, ki so vezani na bližnje volitve pa se že krepko ukvarjajo vse stranke, ki so sprožile svoje volilne stroje. To velja tudi za Slovensko skupnost, ki je vno- vič poklicana, da s svojo prisotnostjo na deželni ravni izpričuje prisotnost Slovencev v deželi. To je pomembna in v tem trenutku nadvse zahtevna naloga, saj je deželni svet najvišja zakonodajna ustanova v državi, v kateri smo Slovenci zastopani s predstavnikom, ki je izvoljen na izključno slovenski listi in kot tak torej neposreden nosilec slovenskih interesov. Ta naloga je tudi zahtevna, saj tudi SSK s svo-

jimi volilci in člani vred občuti malo- dušje, ki je posledica večdesetletnega odlašanja vladnih strank pri reševanju naše manjšinske problematike. To je utrjevanje, ki jo moramo z vsemi sredstvi pre- gnati iz naših krogov in iz naših misli, da bomo pravilno ukrepali in izbirali.

DISCIPLINA MORA BITI

Vsem mora biti jasno, da so sklepi vodstva stranke — čeprav so sad še tako različnih pogledov in misli — rezultat skupne in enotne volje za skupno korist, za dobro celotne naše skupnosti. S pripravi- mi na volilni nastop SSK javnost še ni seznanjena, medtem pa je že prišlo do ne- katerih dejanj, ki imajo že neprikrito pred- volilni značaj. Tako bi npr. označili pi- smo, ki se neuradno širi in diši po nepri- krite izsiljevanju. Take in druge geste,

kot je denimo tudi spreminjanje že spre- jetih sklepov, so pojavi, zavoljo katerih smo kot nosilci enega in ne povsem za- nemarljivega dela slovenskega javnega mnenja, iz katerega prihajajo tudi volilci SSK, vendarle zaskrbljeni, saj nam ne more biti vseeno, kako se vodstvo naše stran- ke namerava odločiti. Ne gre seveda samo za ideološka vprašanja, ki pri naši stran- ki kot krovni nosilki slovenskih interesov ne pridejo močneje v poštev, pač pa za praktične poglede našega samostojnega nastopanja, za kriterije izbire, ki bodo odločale o našem najvišjem predstavniku v prihodnjem petletju itd.

NA DEZELNIH VOLITVAH VOLIMO VSI SLOVENSKE

Zakaj to skrb izražamo na glas? Zato, ker je naše javno mnenje še nekoliko dezorientirano od zadnjih parlamentarnih volitev, ko je SSK izgubila ne prav majh- no število volilcev. Mnenja smo, da je treba s sedanjimi izbirami popraviti po- sledice takratnega nerazumevanja med vodstvom in volilci. Negotovosti je treba torej odpraviti in vlti novega zaupanja med privržence naše stranke tako med člane kot med simpatizerje. SSK je v pre- teklosti uživala veliko simpatije med slo- venskimi volilci prav zaradi neomahljivo- sti in nesebičnosti njenih najvidnejših ljudi, ki so si prav s tem pridobili veliko zaupanje. Dne 26. junija bo dragocen prav vsak slovenski glas, če bomo hoteli ob- noviti svoje politično zastopstvo v naj- višjem deželnem organu, kakor nam omo- goča — vendar ne avtomatično — državni zakon. Zato bomo morali prepričati tudi tiste, ki na raznih volitvah volijo po svojih političnih ali ideoloških simpatijah, naj to pot volijo slovensko. Ne moremo si pri- voščiti nikakršne razpršitve glasov in pri- dobiti moramo nazaj tiste glasove SSK, ki so se v zadnjema času oddaljili zavoljo raznih krajevnih problemov in pritiskov ali zaradi ideoloških razlogov. Prepričati jih moramo, da to ne odgovarja sloven- skim interesom.

VAŽNA JE TUDI IZBIRA KANDIDATOV

Da priključimo čimveč glasov, mora vod- stvo SSK poskrbeti za čim širšo pahljačo kandidatov, ki bodo sprejemljivi za vse in ki so sposobni kriti čimveč naših in- teresov, da bo stranka dokazala, da ima lahko ljudi na kakršnem koli mestu, a morajo dati tudi jamstvo, da bodo vedno in dosledno uresničevali program naše stranke. Ta program je sicer že načeloma zelo jasan in določen, saj je v glavnem usmerjen — že od začetka SSK — v boj za pridobivanje naših pravic, toda obe- nem mora vsem biti tudi jasno, da je treba volilce, zlasti mlade, pridobivati tu- di z drugimi argumenti, ki segajo tudi na druga področja, od socialnega in politič- nega do problemov varstva in zaščite oko- lja. Problemov je več, zato mora biti pro- gram kar se dá razčlenjen, kot mora biti kandidatna lista kar se dá predstavniška. Kandidati naj to sprejmejo z zavestjo, da bodo s tem koristili celotni stranki, ker bodo vsi volilci razumeli njihov nastop kot izraz skupne volje, soglasja in sodelo- vanja, ki so pogoj za dosego tistih uspe- hov, ki jih zasledujemo kot demokrati in Slovenci.

U. R.

O. T.

Umrli je nadškof Ramsey

V bolnišnici v Oxfordu v Angliji je 23. aprila umrl nekdanji poveljnik anglikan- ske Cerkev Michael Ramsey. Star je bil 83 let.

Sedanji poveljnik anglikanske Cerkev nadškof R. Runcie je ob njegovi smrti rekel: »Njegova svetost je bila neprislje- na, veličina človeškosti njegovega srca je prevzela vsakogar. Imel je izreden dar, da je znal globoke misli izraziti s prepro- stimi besedami.«

Pokojni nadškof Ramsey je bil primas anglikanske Cerkev v letih 1961-1974. Leta 1966 je obiskal papeža Pavla VI. Sv. oče Janez Pavel II. je njegovemu nasledniku poslal sožalno brzojavko.

Prvo vsedržavno srečanje katehetov

V Rimu je od 23. do 25. aprila bilo vse- državno srečanje katehetov iz vseh ita- lijskih škofij. Vsako škofijo je zastopalo določeno število predstavnikov glede na njeno velikost. Tako je Gorico zastopalo 10 katehetov, med katerimi ena Slovenka, Trst pa 12, od katerih ni bil niti eden Slovenec.

Kongres bi lahko z eno besedo označili kot množično srečanje ljudi, ki želijo po- kazati italijanski stvarnosti, da obstajajo, da delujejo in da želijo pomagati pri skupni gradnji italijanske Cerkev. Iz vse Ita- lije se je zbralo okrog 3.000 katehetov. Prisotni so bili tudi predstavniki škofij iz drugih držav: Nemčije, Španije in Ju- goslavije, ki so ob odprtju prinesli pozdrav svojih Cerkev. Kongresu so prisostvovali tudi študentje misijonskega inštituta De Propaganda Fide v Rimu. Kongresa so se udeležili tudi kateheti, ki delujejo med ita- lijskimi izseljenci v Nemčiji.

NASTOP KARDINALA MARKA CE

Težko je strniti v nekaj stavkov vse, kar je bilo v teh dneh povedano v Rimu. Osred- nja tema govorov, razmišljanj in posegov je bila »Kateheti v službi misijonske Cer- kve«. Po uvodnem pozdravu kardinala Po- lettija, predsednika italijanske škofovske konference, je govoril beneški patriarh, kardinal Marko Cè. Skušal je odgovoriti predvsem na dve temeljni vprašanji: kakš- ni Cerkvji smo poklicani služiti, zato da smo misijonski, in pa kakšno katehezo moramo razviti v državi, zato da bomo v službi misijonske Cerkev. Vprašanji torej, ki sta bili v tesni zvezi z osrednjo temo srečanja in ki ponovno opozarjata na ne- ločljivo vez med Cerkvijo, katehezo in katehetom.

RAZMIŠLJANJE ZASTOPNICE KATEHETOV

V soboto zjutraj je Mirella Enoc podala razmišljanje o »Vlogi kateheta ob koncu drugega tisočletja«. Skušala je ugotoviti, kaj zahteva današnja Cerkev od katehetov zato, da lahko ohrani svojo misijonsko naravo.

Da bo Cerkev ohranila to svoje poslan- stvo, bo treba, po njenem mnenju, posve- čati vedno večjo pozornost katehezi odras- lih. Ta pa se ne sme ustaviti le pri golih besedah, temveč mora biti udeležena v vsakdanjem življenju.

Mirella Enoc je skušala predstaviti tudi zaključke, ki so izšli iz raznih škofijskih srečanj, kot priprava na vsedržavni kon- gres. Prikazala je tudi probleme, s kateri- mi se srečujejo katehetje. Gre za nezadost- ne priprave, premajhno povezanost z žup- nijsko skupnostjo, ki velikokrat ne pozna ljudi, ki delujejo v njej kot kateheti. Bolj kot dober katehet je važen lik kateheta. Ta bo dober oznanjevalec in zgled le, če bo rasel v pravi krščanski skupnosti, ki se srečuje pri bogoslužju in skupno skuša graditi božje kraljestvo na zemlji.

Izrazila je tudi pripravljenost vseh ka- tehetov, da dajo svoje moči na razpolago Cerkvji tako, da bodo pod njenim vod- stvom na čim boljši način pomagali gra- diti živo krščansko skupnost med ljudmi. Istočasno je prosila prisotne predstavnike Cerkev, da bi skupaj z vesoljno Cerkvijo priznali njihov poklic, ga podpirali z mo- litvijo in s konkretnimi izpopolnjevalnimi tečaji.

Dopoldansko delo se je zaključilo z iz- povedmi osebnih izkušenj v katehezi in pastoralnem delu, ki so jih podali italijan- ski kateheti in študentje misijonskega in- štituta De Propaganda Fide.

DELO PO SKUPINAH

V popoldanskih urah se je delo odvi- jalo po skupinah. Vseh je bilo 46. Pogo- varjali pa so se na podlagi 12 vprašanj, ki bi jih mogli strniti v tri glavne teme: Katehet kot »priča« v službi misijonske Cerkev; Katehet kot »učitelj« v službi bož- je besede; Katehet kot »vzgojitelj« v služ- bi ljudi.

Poročila o delu po skupinah so podali naslednji dan trije animatorji na trgu sv. Petra pred srečanjem s papežem. Ti so poudarili misel, da katehet mora pričevati predvsem s svojim življenjem, kajti le tako bo njegovo vzgajanje uspešno.

NA TRGU SV. PETRA

V ponedeljek 25. aprila se je na trgu sv. Petra skupini katehetov, ki so priso- stvovali kongresu, pridružilo še drugih 30.000 laikov in ne, ki tudi delujejo v pa- storalnem delu in so prišli v Rim na sre- čanje s papežem. Ti so najprej prisluhnili poročilom dela po skupinah in ponovni predstavitvi dokumenta o prenovi kateche- ze, ki ga je izdala Italijanska škofovska konferenca 2. febr. 1970, in ga je ob tej priložnosti ponovno natisnila. Temeljni do- kument je obrazložil msgr. Antonio Ambro- sanio, predsednik komisije za verski nauk in katehezo.

Msgr. Camillo Ruini, tajnik Italijanske škofovske konference, je podal obračun celotnega kongresa. Dejal je, da si kateheta ne smemo več predstavljati le kot osebo, ki pripravlja malčke na prvo sv. obhajilo.

Francoski kralj Karel X. se bo vrnil v Francijo

Kot smo brali v časopisih, je grof d'An- jou, eden od pretendentov na francoski kraljevi prestol, dosegel, da se kosti fran- coskega kralja Karla X. vrnejo v Francijo. Notranji minister Charles Pasqua je na njegovo prošnjo stopil v stik z jugoslovan- skimi oblastmi in z vodstvom franciškan- skega reda, ki so dali soglasje, da se ostan- ki Karla X. lahko vrnejo domov.

Karel X. je umrl v Gorici leta 1836 in je

pokopan v grobnici cerkve Matere božje na Kostanjevici (Kapeli) v Novi Gorici. Za časa revolucije 1830 so ga izgnali iz Fran- cij in se je z družino zatekel v Gorico. Poleg njega so na Kostanjevici pokopani še drugi člani francoske kraljevske druž- ni. Ni znano ali bodo tudi te odpeljali v Francijo. Vsekakor morajo zadevo urediti tudi s franciskani na Kostanjevici, ki so gospodarji samostana.

Svetogorska Kraljica naj utrdi našo občestvenost

V okrožnici »Odrešenikova Mati« Janez Pavel II. razmišlja tudi o Marijini veri, ki jo je spremljala in je v njej rastle vse svoje življenje. Podobno kot Marija tudi Kristusova Cerkev potuje v veri proti svojemu končnemu cilju, ko bo nastalo novo nebo in nova zemlja.

Ko potuje v veri, se Cerkev obrača na Marijo kot tisto, ki je verovala, da se bo spolnilo, kar ji je povedal Gospod. Po svoji veri je Marija vedno prisotna med božjim ljudstvom. Ta njena prisotnost se uresničuje tudi na krajih, ki so posebej njej posvečeni. To so Marijina božja pota, bolj ali manj slavna, kjer se verno ljudstvo zbira, da se utrjuje v veri in tudi zato, da se krepijo vezi medsebojnega bratstva in občestva.

To dvojno nalogo je med primorskim ljudstvom vršila Marija Devica posebno v svojem svetišču na Sv. gor. Odkar je nastala ta Marijina božja pot, se je primorski človek vedno zatekal tja gor, pa naj je bil Slovenec, Furlan ali Italijan. Vse nas je družila Marija na Sv. gor. Zlasti še je bilo povezano s svetogorsko Kraljico mesto Gorica, ki jo je imelo vedno nekako za svojo. Saj so njeno čudodelno podobo kronali v Gorici leta 1717 na Travniku. Ko je cesar Jožef II. dal za preti svetišče na Sv. gor, so podobo shranili v goriški stolnici. Po prvi svetovni vojni se je milostna podoba vrnila domov. Toda predno je odromala na Sv. gor, se je ustavila v Gorici in goriško mesto jo je spremljalo na njeno gor v veličastni procesiji leta 1922. Ko se je po drugi svetovni vojni Marijina podoba hotela znova vrniti v svoje svetišče, se je Gorica želela od nje posloviti prav tako slovesno, predno bi nas Goričane ločila od njene gore nova državna meja. Toda, kot znano, so nekatere nestrpne duše v svoji naivnosti to preprečile in podobo odnesle iz stolnice prav v noči, ko bi jo morali spremljati še v tretje na njeno gor.

Goriško mesto je torej povezano s svetogorsko Kraljico v njenih in svojih usodah.

PRICEVANJE LJUBEZNI IN MIRU

Državna meja, ki so jo začrtali zaveznički, je politično odtrgala Sv. gor od Gorice in vernikov tostran državne meje. Toda ali naj ta meja odtrga vernike tostran državne meje tudi od svetogorske Matere božje? Bilo bi pogubno in za nas kristjane tudi žalostno spričevalo, če bi pustili, da državne in politične meje ločijo tiste ljudi, ki so bili stoletja združeni v istem češčenju in v romanju k svetogorski Kraljici. Združimo se zato v tem Marijinem letu znova vsi okoli Matere božje na Sv. gor!

Ideja je padla in bila sprejeta. Zato bo v nedeljo 29. maja popoldne skupno romanje vernikov s tostran in onstran meje na Sv. gor. Romanja se bosta udeležila oba škofa, goriški in koprski, skupaj z duhovniki in upajmo tudi z velikim številom Marijinih častilcev. Romanje bo potekalo pod geslom:

Kot verniki ob meji: pričevanje ljubezni in miru v luči svetogorske Matere božje.

Ta nas je stoletja družila v isti ljubezni in v iskanju mirnega sožitja. V njeni baziliki smo se čutili vsi eno, celo za časa črne diktature, ko smo leta 1939 obhajali slovesnosti ob 400-letnici njenega prikazanja Urški Ferligojevi. Toliko bolj moramo sedaj po koncilu in v Marijinem letu tkati znova vezi ljubezni in delati za

Čudodelna podoba svetogorske Matere božje

mir med enim in drugim ljudstvom. S skupnim srečanjem ob somaševanju, v skupni molitvi in petju izpričajmo zavest, da smo eno božje ljudstvo, ki ga družijo ista ljubezen do Kristusa in njegove Matere ter enaka prizadevanja za mir »med ljudmi dobre volje«.

Mladi se bodo zbrali ob 13.30 v cerkvi Kristusa Odrešenika v Novi Gorici k skup-

nemu premišljanju in molitvi. Ob 15. uri bo koprski škof Metod Pirih vodil skupne romarje s Prevala peš na Sv. gor. Cesta na Sv. gor bo zato zaprta za vsa vozila od 15. do 16. ure. Ob 16. uri bo na Sv. gor skupna sv. maša, ki jo bosta vodila oba škofa. Sodelovanje bo v slovenskem, italijanskem, furlanskem in latinskem jeziku. Nabirka med mašo bo za cesto na Sv. gor.

Še en duhovniški grob na Koroškem

V maju 1945 se je z drugimi begunci umaknila na Koroško tudi skupina mladih salezijancev. Celovski škof jih je bil vesel in jih kmalu poslal na izpraznjene slovenske župnije; njih središče je bil Škocijan. Med njimi so bili prof. Franc Cigan, Alojz Luskar, Ivan Matko in Janez Rovani. Bili so mladi in željni dela. Vrgli so se po Don Boskovo na delo zlasti z mladino. Od dušnega pastirstva so nekateri prišli v vzgojne zavode, prof. Fr. Cigan na gimnazijo kot profesor petja. To so bili časi velikih načrtov in tudi uspešnega dela. Toda izmed teh so se povečini odšli v večnost k Don Bosku. Zadnji med temi je bil Janez Rovani. Po dolgi in mučni bolezni je odpotoval v večnost v soboto 22. aprila v celovski bolnišnici.

Zadnjič sem ga videl predlanskim v Modestovem domu. Pustil je aktivno delo in se preselil za hišnega duhovnika v domu koroške Caritas v Podgorjah. Spoznala sva se v petdesetih letih, ko smo s fičkom prof. M. Fileja kdaj pohiteli v Korotan. Včasih sva se videla tudi na Primorskem, ko je prihajal k sobratu Francu Stuhlecu na Opčine. Tudi na jamborejih zamejskih skavtov smo ga videli, ker je bil ustanovitelj in prvi duhovni vodja koroških slovenskih skavtov. Njegov bivši dijak France Verbinc je ob Rovanovi smrti zapisal: »Ko je kaplanoval v Škocijanu, smo pogosto igrali na zasilnem odru v župnišču. Med tedanjimi škocijanskimi mladinci, ki so pod Rovanovim vodstvom prvič stopili z materino besedo na oder, so bili med drugimi dr. Erik Prunč, sedaj docent na graški univerzi, Karel Smolle, državni poslanec, in seveda prof. Verbinc sam. »Kaplanova sobica v vedno odprtem škocijanskem župnišču je bila sicer tesna, a vselej je bilo dovolj prostora za vse, ki smo se zbirali v njej.«

Kot vzgojitelj je pok. g. Janez bil za

prefekta v Slomškovem domu v Celovcu, v Marijanišču in končno v Modestovem domu. Dijakom v pomoč je ustanovil Marijino kongregacijo in nazadnje skavte, ki jih je spoznal na Tržaškem. Kot Don Boskov učenec je gojil v mladih srcih pobožnost do Marije Pomočnice in v to uporabljal zlasti šmarnice v maju.

Pok. Janez Rovani je bil doma iz Cerknice, kjer se je rodil 3. februarja 1911; v mašnika je bil posvečen med vojno 24. aprila 1943. Svoje duhovniško življenje je torej preživel na Koroškem med koroško mladino. France Verbinc se takole poslavlja od njega:

»Dragi Janez, naša zahvala ti bodi hvaležen spomin, ti pa se veseli v božji Ljubezni, ko tvoje truplo v senci domače farne cerkve sv. Vida v Cerknici čaka vstajenja.«

K. H.

Celovski zvon, marec 1988

Po pošti smo prejeli prvo letošnjo številko »Celovskega zvona«. Prinaša pesmi, razprave, prozo, dokumente. Ton tej številki daje uvodnik Reginalda Vospelnika. Govori o Koroški in o koroških ter avstrijskih dogodkih letošnjega leta, ko se spominjajo 50-letnice anšlusa. Ne pozablja tudi na politiko OF na Koroškem po končani zadnji vojni, »ko sta na karikaturi Slovenskega vestnika plesala kot izdajalca Joško Tischler in Valentin Inzko«. A so še vedno na delu sile, ki mešajo štrne v narodni politiki Slovencev na Koroškem, ugotavlja uvodnik. Pri tem misli posebej na reformo dvojezičnega šolstva, ki grozi, da bo odvzela Slovincem še to edino pozicijo, ki jo imajo.

V članku je tudi postavljena zahteva, naj predsednik republike Kurt Waldheim odstopi. »Pri Waldheimu gre za osebo, ki je prejela Zvonimirovo odličje Nezavisne Države Hrvatske in le nekaj let nato Titovo odličje socialistične Jugoslavije, kar seveda ne postavlja pod vprašaj le njegovega značaja, marveč tudi motive tistih političnih sistemov, ki so ga odlikovali.«

Uvodnik se zaključuje: »Kar dve številki Celovskega zvona v lanskem letniku (druga in tretja) nista smeli na mize naročnikov SR Slovenije kljub vsem zagotovilom vzajemnega, enotnega in skupnega kulturnega prostora v nedeljskih in vsakdanjih govorih političnih in kulturnih funkcionarjev, je ob vsem tem le še posebno absurda poteza. Le težko zapišem domnevo, ki jo je vse bolj slišati, da nekateri resnični cenzorji slovenskega tiska, ki zagleda luč sveta na Koroškem, ne sedijo v Beogradu, marveč v ljubljanskih in celovških pisarnah. Veseli bomo, če bo kdorkoli, ki se ne čuti prizadetega, tak vijugasti postopek aprobacije slovenske besede ob koncu »razsvetljenega« 20. stoletja demantiral.«

Opomba ured.: Kolikor nam je znano, niti Primorski slovenski biografski leksikon do danes »uradno« ne sme v Jugoslavijo, četudi so si ga »neuradno« prekrbela vsi, ki jih zanima.

Odbornik SSK dr. Mirko Špacapan na goriški pokrajini in njegovo delo

V velikonočni številki našega lista smo objavili intervju z deželnim tajnikom SSK Ivom Jevnikarjem. Dovolj, da se sedaj obrnemo z nekaterimi vprašanji nate, ko se bliža konec mandatne dobe tudi za goriški pokrajinski svet.

V goriški pokrajinski svet in potem tudi v odbor si prišel kot razmeroma mlad član SSK. Povej, kako se človek počuti, ko ga tako mladega vržejo v politiko? Kako se znajde med kolegi, ki so nekateri že preizkušeni politični mački?

Res je, prišel sem na Pokrajino in prevzel mesto odbornika brez predhodnih izkušenj javnega upravitelja in brez direktnih izkušenj v politični upravi, tako da je bilo vse to zame nekaj izredno novega, začenši od načina govorjenja, dela in sploh mišljenja kot ga zahteva ambient, kjer je drug drugemu za petami in kjer ni prijatelja, ki bi te posvaril ali ti pomagal.

Znašel sem se pač pred dejstvi in edino, kar sem vedel, je bilo to, da se moraš naslanjati samo na lastne moči, da ti nihče ne stoji ob strani; še več, da se moraš paziti tudi pred takimi, ki ti svetujejo ali celo odobravajo tvoje delo.

V svetu, kjer bi se mnogo bolje znašel kot pravnik kot pa medicinec, sem moral prve čase izredno paziti, da sploh razumem, za kaj gre, sicer bi gotovo povedal kako brezmiselno in nepotrebno besedo, ki bi me lahko drago stala v teku mandata. Največ težav pa sem imel, da sem razumel, kje je bolj važno, da si prisoten, in kje se splašča, da si odsoten, kje je treba kaj povedati in kje molčati.

Osebo sem se oprjel misli, da moraš kolegom najprej kaj nuditi, in šele potem vprašati kaj zase. S pomočjo svoje pediatrske znanosti in zdravniških nasvetov sem se tako marsikomu približal bolj kot bi se sicer lahko. In taka oseba, ki sem ji na kateri koli način naredil uslugo, ni mogla potem biti več žolčna proti meni in proti Slovincem.

Poverjen ti je bil resor za kulturo, šport in rekreacijo. Ali si to vzel kot dolžnost ali tudi zato, ker so ti te dejavnosti pri srcu? Saj se še vedno tudi sam ukvarjaš s športom.

Dobil sem pač resor, ki si ga je SSK priborila na pogajanjih s strankami vladajoče koalicije, ki pa ni zadeval kulturnih dobrin in dejavnosti, pač pa samo šport, šolstvo in prosti čas; za kulturno dejavnost je bil odgovoren republikanec De Grassi.

Stranki SSK je uspelo ohraniti precej važno odborništvo, ki bi prijalo marsikateremu demokratu, ker ti daje možnost, da si precej prisoten v časopisju, to pa je velika bolezen in nada vsakega politika, zlasti takega, ki se s tem poslom bavi stoddostno. Vsi bralci Katoliškega glasa morda ne vedo, kako se pride do odborništa na Pokrajini, vendar moram znova poudariti, da je samo izredna sposobnost »trgovanja« z drugimi strankami s strani naših predstavnikov zagotovila naši stranki SSK odborniško mesto. V svoji mandatni dobi sem skušal čimbolj delovati na področju športa, ker me tam nihče ni oviral in ker med mojimi kolegi ni bilo in še vedno ni posluha za izredno važnost, ki jo šport lahko odigra tudi v politiki.

Na strani šolstva sem bil dosti bolj zaprt, ker so večje odločitve vedno bile pogojene s strani večjih strank. Zato sem skušal uveljaviti izobraževanje odraslih, kar mi je relativno uspelo.

Ali poleg skrbi in dela nudi politično delo tudi kako zadoščenje? Ali si doživel kaj takega?

V vsakem delovanju moraš najti kako zadoščenje, sicer ga boš slabo opravljal. Od začetka sem mislil, da lahko opravljaš funkcije odbornika brez večje vneme, le kolikor je nujno potrebno. Ščasom sem se pa zavedel, da za doseg rezultatov potrebuješ veliko predanosti, vsaj občasno, da spoznaš ljudi, da potuješ. Po drugi strani pa moraš paziti, da ne zrasteš preveč, sicer so ti kolegi močnejših strank nevoščljivi in ti potem onemogočijo delo z nasprotovanjem tvojim predlogom v odboru.

Moje prvo zadoščenje je bilo dosega slovenske sekcije na zavodu ITI v Gorici, potem tečaja 150 ur za slovensko šolo v Gorici, dovoljenje za informatiko po tretjem letu na isti slovenski sekciji ITI in, seveda, telegram ministrice Falcuccijske, ki mi je sporočal odobritev finansiranja gradnje slovenskega centra v ul. Duca d'Aosta.

Pokrajina je poskrbela za dvojezične napise na tablah ob pokrajinskih cestah, toda videl sem, da so ponekod slovenska

Dr. Mirko Špacapan

imena popackana, z barvo prekrita. Gre pač za nacionalistične prenapetosti. Vendar bi te vprašal, ali je tudi v pokrajinskem svetu čutili kako protislovensko ozračje in diskriminacijo?

Dvojezični napisi na pokrajinskih cestah so eden vidnejših uspehov SSK v tej mandatni dobi. Ker so nameščeni samo na ozemlju, kjer živi slovensko prebivalstvo, jih je soglasno, torej tudi z glasom misovca, odobril pokrajinski svet. Ena teh tabel, in sicer tista v Selcah, je bila popackana pred nedavnim, vendar je sedaj znova očistena. Napisi na pokrajinski cesti, ki pelje iz Moše prek Prevala na Plešivo, so delo prejšnjih uprav in do danes mi ni uspelo, da bi jih zamenjali.

Protislovenskega ozračja v pokrajinskem svetu nisem nikoli občutil, če izvzamemo žolčne posege misovca, ki pa drugače ne more nastopati, če hoče predstavljati svojo stranko. Niti ob dogodkih, kot je bila postavitev spomenika deportirancev v Jugoslavijo in ustrelitev graškega ribiča s strani jugoslovanske policije ni prišlo do protislovenskih izjav.

Obstaja pa neko namerno ali nenamerno prikrivanje prisotnosti slovenskega življa in dela v pokrajini, pa tudi nasprotovanje do vsega, kar bi lahko pomenilo »privilegiranje« slovenske narodne skupnosti napram furlanski ali kaki drugi etnični komponenti.

Dežela je delegirala pokrajine za dodeljevanje določenih podpor v kulturne in športne namene. Ali vedo slovenske organizacije za te možnosti in tudi vlagajo pranje? Kako jih potem rešujete?

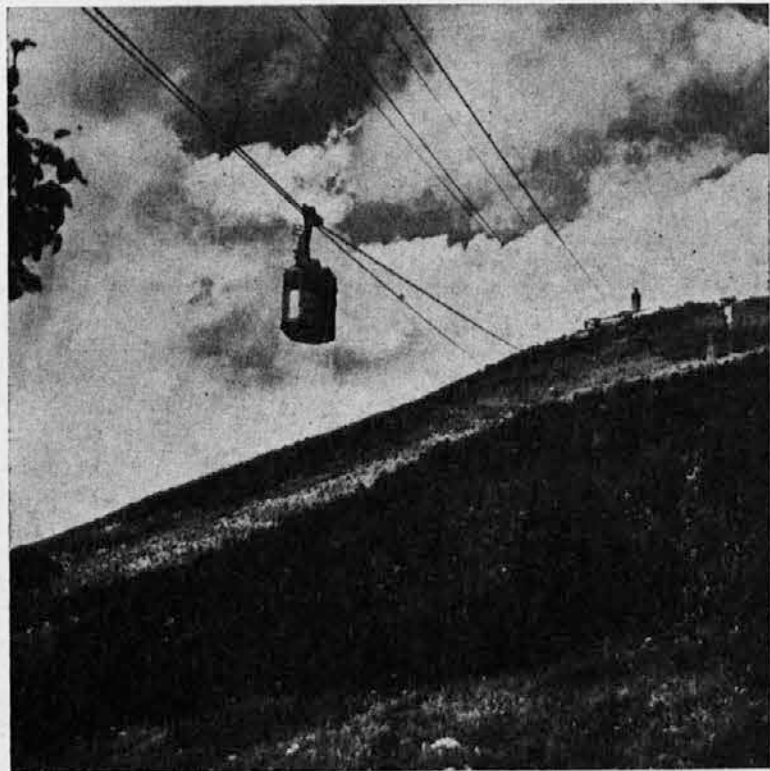
Ko Slovenci zahtevamo kaj preveč, ima takoj lahko delo misovec Cosma, ki strne okoli sebe tudi predstavnike drugih strank, da nasprotujejo predlogu. O kaki diskriminaciji pa ni govora.

Po zakonu št. 68 razdeljuje Pokrajina posameznim društvom in ustanovam prispevke za kulturno dejavnost. V odboru, ki razdeljuje prispevke sta tudi dva predstavnika Slovencev, M. Češut in M. Rener, ki po navadi odobrita zneske, ki gredo našim društvom in organizacijam.

Za športne dejavnosti pa skrbi direktno deželno odborništvo za šport in ne delegira Pokrajina razdelitve fondov. Pri tem razdeljevanju sodelujem samo kot član deželne komisije in možni so samo manjši popravki k temu, kar določi Dežela. Na splošno pa smatram, da naša društva svoje prošnje premalo motivirajo, predvsem pa premalo jadikujejo, kako da so prispevki iz leta v leto skoraj enaki? Vendar opažam, da dobivajo še vedno prispevke tudi taka društva, ki so nekoč delovala in zdaj samo še sestavijo prošnjo. Zato je bolje včasih ne preveč drezati, sicer bi se Dežela bolj informirala in nam tu pa tam tudi pobrala kak prispevek. Osebo pa sem prepričan, da nas javne ustanove še vedno ne upoštevajo dovolj in da so našim društvom namenjene premajhne vsote.

Naj končam. Kako napredujejo dela za novi center za slovenske šole? Saj je tudi Pokrajina pri tem udeležena, če se ne motim.

Pokrajina je samo dala na razpolago terene, ki so bili njena last, ostali pa so od Dežele. Dela so v režiji goriške občine; trenutno je zemljišče zvravnano, vendar je treba še podreti neko stavbo v bližini. V zadnjem pogovoru z županom Scaranom mi je bilo zagotovljeno, da bodo dela stekla v najbližji prihodnosti. Ne opažam pa na delovnišču napisa, ki bi javljal, za katero delo gre. Morda spada tudi to v predvidljivo računico...

Tako smo se nekoč z gondolo vozili na Sv. gor

9. Pastirčkov dan

v nedeljo 8. maja ob 16. uri
v Katoliškem domu v Gorici

Ko skopni sneg po gorah in požene trava po planinah, pastirji odprejo vrata hlevov, kjer je živina prebila zimo, in se odpravijo na poletno pašo. Oglasijo se zvončki, privezani na vrat krav in ovnov, zaukajo pastirji ter veseli odkorakajo v planine.

Podobno dela tudi revija »Pastirček«. Ko se bliža konec šolskega leta, ko se odprejo šolska vrata in bodo otroci odšli na »planine«, na počitnice, zbere vse svoje male prijatelje na »Pastirčkovem dnevu«. Ta se obhaja izmenoma na Tržaškem in Goriškem. Letos je na vrsti Goriška. Za srečanje so izbrali Katoliški dom.

Tam bodo v nedeljo 8. maja ob 16. uri otroci nastopili na odru s pesmijo, saj ni pastirjev brez petja; zapeli bodo sebi v veselje, pa tudi staršem, nonam in nonotom, stricem in tetam in vsem prijateljem, ki bodo gotovo prišli v velikem številu, da slišijo in vidijo svoje male na odru, tako s Tržaške kot z Goriške.

Letos so povabili v Katoliški dom izrednega prijatelja mladih in starejših, to je g. Mirko Žerjav, širom po svetu znan čarodej. V Katoliškem domu je pred mno-

gimi leti že nastopil s svojimi čarovnjami, toda v tem času se je še marsikaj drugega naučil in se izpopolnil. Pravkar se je vrnil z mednarodnega kongresa čarodejev na Holandskem, kjer je zastopal Jugoslavijo.

Mirko Žerjav je salezijanec in duhovnik, živi pa v Ljubljani. Ko so mu rekli, kako da se on, ki je duhovnik, bavi s takimi stvarmi, je odvrnil, da je tudi Don Bosko zabaval dečke s svojimi čarovnjami. Bile so bolj preproste kot njegove, a vedno čarovnije, »Don Boskove spretnosti« jih imenuje. Don Bosko mu je torej dal pobudo za to njegovo zanimanje. V svojih čarovnjah je tako napredoval in še napreduje, da ga vabijo tudi v tuje kraje, celo v Avstralijo. Pojasnil je: »Lani sem imel polne velike dvorane po Avstraliji. Državna televizija v Sydneyu je eno uro oddajala moj program.«

V nedeljo torej čaka veliko presenečenje vse naše otroke — Pastirčkov prijatelj, pa tudi odrasle, saj »te spretnosti zanimalo tudi odrasle,« pravi Mirko Žerjav.

Praznik frtalje v Rupci

Letos je vreme prirediteljem tega praznika, ki ga organizira pevski zbor Rupa-Peč, nekoliko ponagajalo. Ni bilo dežja, pač pa je vse presenetila hladna burja, ki je zlasti prvi dan, 24. aprila, marsikoga odvrnila od udeležbe. Naslednji dan, ko se obhaja v Rupci vaški praznik sv. Marka, pa je bilo že dosti bolje.

Kulturni spored prvega dne je odprl otroški zbor iz Sovodenj pod vodstvom Loredane Peteani. Sledil mu je otroški zbor Rupa-Peč, ki ga vodi Nadja Kovic. Mladi pevovodkinji zaslužita za svojo zavzetost vse priznanje.

Nadaljevalo se je s tekmovalcem v pripravi najboljšje frtalje. S prijetnim humorjem ga je že tretjič zapored vodil Julijan Malič. Tekmovalcev obeh spolov je bilo 12 in so se razdelili v tri skupine. Ocenjevalno komisijo sta sestavljala Renčo Čučut in Flavio Franko z nekaterimi drugimi izvedenci. Zanimivo: zmagali so moški, saj je prvo nagrado prejel Jožko Feri iz Štmarja, drugo Danilo Čevdč s Peči in tretjo Edi Pavletič iz Rupe. Ostali so dobili priložnostna priznanja. Zvečer je odpadel nastop ansambla Prijatelji, kajti burja in mraz sta udeležence prireditve razmeroma hitro pregnala.

V ponedeljek vreme še ni bilo toplo kot bi bilo želeto, vendar se je dokaj izboljšalo. Ob napovedovanju Lučke Tomsč so nastopili trije zbori; pred tem pa je starešina pevcev iz Mirna, Anton Budin, poudaril stike, ki že od nekdaj obstajajo na kulturno-cerkvenem področju med Mirnom, Rupci in Pečjo.

Prvi je nastopil zbor Fantje treh vasi, v katerem so pevci iz Mirna, Bilj in Orehovlj (vodi Andrej Budin). Sledil je ženski zbor iz Sovodenj (Rezi Čučut), zadnji je bil oktet Jelovica iz Škofje Loke (Slavko Mihelčič).

Zbori so izvajali dela raznih avtorjev, le ženski zbor iz Sovodenj je predvajal skladbe sovedenjske domačinke Marinke Lasič na Rojčev besedilo. Predstavnik okteta Jelovica je poklonil zboru Rupa-Peč izdelek tovarne Jelovica, po kateri se skupina imenuje.

Večerne ure je popestril ansambel Prijatelji ter dal številnim priložnost, da so

se zavrteli. Ostali so pa hladni večer preganjali z žlahtno kapljico in uživali do brote v dobro založenem buffetu. - R. D.

Rupenci so zaključili 1. maja svoj Praznik frtalje. Povabili so pokrajinskega odbornika dr. M. Spacapano, da je spregovoril o nekaterih naših problemih. Potem ko je omenil neljubi dogodek z mlajem, je poudaril dragocenost, ki jo pomeni naša zemlja, dragocenost, ki jo moramo res čuvati in ne je razprodajati, kot se je do sedaj rado dogajalo. Čuvati in gojiti moramo tudi svoj jezik, svojo kulturo in ne pasivno čakati na zakonsko zaščito. Pri tem morejo veliko prispevati ne samo šola, marveč tudi naša prosvetna društva in športne organizacije ter pevski zbori. Seveda pa je treba iti v korak s časom in marsikaj posodobiti; zato je potrebno pritegniti k delu tudi mlajše rodove.

H kulturnemu delu slavlja za 1. maj je pristopila dramska skupina PD Štandrež z Goldonijev komedijo »Prebrisana vdova«. Igralci so jo podali živo in sigurno, toda brez mikrofona na prostem ni prišla do veljave kot bi lahko.

Po igri se je vesela zabava nadaljevala do pozne noči.

Zupnijska skupnost Devin-Stivan
Fantje izpod Grmade
Dekliški zbor Devin
vabijo na

KONCERT MEŠANEGA ZBORA »HRAST« IZ DOBERDOBA

ki ga vodi Hilarij Lavrenčič, v novi cerkvi sv. Ivana v Stivanu. Koncert bo v petek 6. maja ob 21. uri.

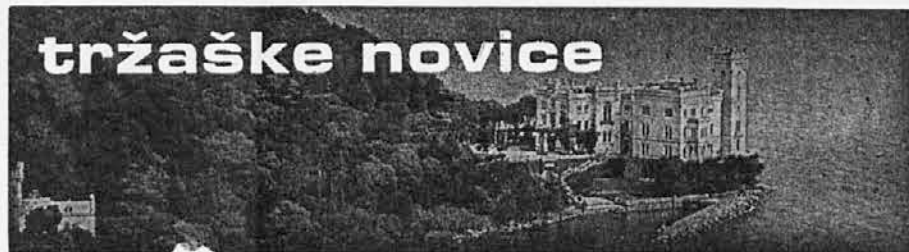
Zahvala

Prejšnji mesec je bila nabirka za potrebe cerkve v Dolini; za nove napuše smo dali 11.000.000 lir. Darovalcev je bilo 221: prispevali so 7.551.000 lir. Dolga je torej še dobre tri milijone. Prosim župljane in druge ljudi, ki radi obiskujejo našo cerkev, naj priskočijo na pomoč, da bodo kriti vsi stroški.

Dolinski župnik

ja brez šole, saj ta ni obvezna, sicer bi država morala skrbeti zanjo. Kjer šole sploh so, nastanejo težave z osebjem.

Zaški škofje izjavljajo: »Na tem tako važnem področju za narodovo bodočnost se nezadovoljstvo veča. Učitelstvo izgublja družbeni ugled in načeto je njegovo dostojanstvo... V ozadju vsega tega so jasna dejstva: ponižujoče nagajanje, pogosti primeri, kjer plače sploh ne prihajajo, ali z veliko zamudo... Vse to povzroča veliko družbeno škodo, mnoge nagiba k podkupovanju in poraja vrsto neredov. Gre za družbeni problem, za katerega so politiki iskali grešnega kozla, da bi mu naložili vse te grehe. In preprosto so jih naprtili krščanskim šolam, češ da so bile one krive za protestne akcije, ki so se tu in tam pojavile. Cerkev naj bi torej hotela državi delati težave,

Nedelja za duhovne poklice

Nedelja Dobrega pastirja leto za letom vabi k poglobljeni molitvi za duhovne poklice. Kako bi si mogli zamisliti toliko prazničnega doživljanja ob velikonočnih skrivnostih brez njenih posvečevalcev in upraviteljev?

V cerkvi Novega sv. Antona v Trstu se je zbralo precejšnje število ljudi. Maševal je g. Jože Kunčič ob spremstvu g. Žarka Škerlja, priložnostni govor pa je imel g. Gašper Rudolf. Dobro je razčlenil dobo, ko smo Slovenci veljali za veren, celo za Marijin narod. Religiozni humus, ki se je ohranil ob simfoniji cerkvenih praznikov, prežet s preprosto božjo besedo, je pomenil pravo domače semenišče, ki ni poznalo strahu pred pomanjkanjem poklicev.

Govornik je nato orisal današnji življenjski načrt večine družin: uspeh za vsako ceno, čim več, tem boljše, uživanje brez meja. Nič zato, če se pri tem potepajo še tako plemenite duhovne vrednote. Klasičen primer novega življenjskega modela nam poda revija »Cerkve v sedanjem svetu«. Staršem, ki so po dolgem iskanju našli hčer v nekem pribežališču za mlade narkomane, je takole zabrusila: »Izginita, od koder sta prišla, okostnjaka! Prepozno sta se spomnila, da bi skrbela zame. Ne potrebujem vaju več. Pustita me, da crknem, kjer in kakor hočem. Pazita raje, da se ne bo enako zgodilo z mojo mlajšo sestro. Zame je prepozno, zanjo skrbita!«

Seveda ni nujno, da segamo samo po modelih iz ameriške kronike. V bližnji Furlaniji je bilo lani 58 samomorov mladostnikov, da ne govorimo o naši Sloveniji.

G. Kunčič je z lepim glasom oblikoval molitveno vsebino pesmi: »Gospod, duhovnikov nam daj!« Sestrski zbor in druge pevke so pod vodstvom g. Dalke, v obliki psalmov, ponavljale prošnji odpev: »Gospod, duhovnikov nam daj!« F. V.

Barkovlje

Izredno Marijansko slavlje. Morda samo v lepih starih časih so Slovenci v Barkovljah bili zmožni tako mogočne procesije, kot jo je organiziral v nedeljo 1. maja zvečer g. župnik Elio. Posrečilo se mu je združiti obe skupnosti v prisrčno Marijino slavlje. Ničesar ni manjkalo. Pred duhovščino je častna straža v krojih, s križem in velikimi baklami spremljala Marijin kip, vse z dostojanstveno disciplino. Godbe na pihala ni bilo, pač pa vseskozi po zvočniku ojačena molitev rožnega venca, z vmesno meditacijo Marijinih skrivnosti in petje v obeh jezikih.

V parku sester uršulink je bil postavljen oltar, kjer je procesija imela postanek za meditacijo, molitve ter prošnje za vse potrebe. V slovenščini sta se izmenoma vrstila prof. Giannini in učiteljica Vera Poljšak. Kljub neverjetno veliki množici, med njimi častno število mož in fantov, vsi z lučkami v rokah, ni bilo nobene raztresenosti ali nemira, temveč ena sama zborna molitev in petje.

Ta procesija ni imela nič skupnega s parado narodnih noš, kot se pri naših procesijah v Barkovljah rado dogaja, temveč je bila predvsem pričevanje vere in ljubezni do Marije.

V cerkvi je g. župnik zaključil s kratkim nagovorom in naglasil, kako čuti dolžnost, da združi pod Marijinim varstvom obe tu živeči skupnosti, kjer naj bi se vsi čutili člani iste božje družine. Sledila je papeževa posvetilna molitev za Marijino leto, nato še blagoslov in Marijine pesmi, tudi v obeh jezikih. G. župnik se je toplo za-

hvalil vsem za lepo udeležbo pri tem Marijinem slavlju. - F. V.

Jurjevanje tržaških skavtov

23. aprila praznujejo vsi skavti po svetu svojega zavetnika sv. Jurija. Baden Powell, ustanovitelj skavtizma, je izbral patrona srednjeveškega viteštva kot zavetnika novonastalega gibanja zaradi njegovih jasnih značajskih potez, poguma in odločnosti pri premagovanju zla.

Tržaški del Slovenske zamejske skavtske organizacije je priredil letošnje jurjevanje v nedeljo 24. aprila, in sicer ločeno za vejo volčičev in veveric v Bazovici, za vejo izvidnikov in vodnic ter za vse ostale člane pa na Opčinah. Nočno neurje z jutranjim gostim meteljem je nekoliko prekrizalo načrte organizatorjem, ki so morali v zadnjem trenutku preusmeriti praznovanje z naše kraške gmajne v Slomškov dom v Bazovici, odnosno v Marijanišče na Opčinah.

Tu pa gre omeniti še nepričakovano dogodivščino skupine 35 izvidnikov, vodnic, novincev, roverjev in popotnic ter njihovih voditeljev, ki so se odločili, da bodo v noči od sobote na nedeljo šotorili na kraju jurjevanja (približno 1 km od Ferlugov) in sta jih močan veter in dež presenetila v spanju. Ob 9. uri so prišli v Marijanišče premočeni in premraženi z novico, da je burja poškodovala del opreme.

V dvorani Finžgarjevega doma se je tako zbralo nad 130 članov, ki so sledili obredu obljube, h kateri je pristopilo 48 novincev. Maševal je škof vikar dr. L. Škerl.

Rekli smo že, da je imela veja VV svoje jurjevanje v Slomškovem domu v Bazovici. Njihov program je bil prav tako zavoljo slabega vremena nekoliko skrčen. Tudi udeležba je bila manjša, saj se je praznovanja udeležilo le 32 volčičev in veveric s svojimi voditelji. Novih obljub pa je bilo kar 18. Sv. mašo je daroval g. Jože Sraka.

»Letošnje jurjevanje bo prešlo v zgodovino naše organizacije, kot je prešlo tisto, ki smo ga preživeli v znamenju črno-bilske katastrofe. Nismo namreč še doživeli snega na dan praznovanja našega zavetnika.« S temi besedami je načelnik SZSO-TS Marjan Jevnikar zaključil letošnje jurjevanje. Slabo vreme pa je na srečo botrovalo le jutranjemu delu slovesnega sprejema novih članov v organizacijo. Proti poldnevju je posijalo sonce in tako omogočilo nemoten potek popoldanske orientacijske igre.

Morda novi škofje na Češkoslovaškem

V Vatikanu so sporočili, da je odšla v Prago posebna papeška delegacija na razgovore z zastopniki praške vlade glede ureditve nekaterih odnosov med katoliško Cerkvijo in Češkoslovaško. Vse kaže, da bodo papeški odposlanci dosegli pravico, da Apostolski sedež imenuje tri nove škofe na izpraznjena škofovska mesta.

Bombardirali so sedež Rdečega križa

V Tigruju v severni Etiopiji so vladna letala bombardirala neki center mednarodnega Rdečega križa; baje je bilo 50 mrtvih. Poleg tega so sporočili, da so Etiopijo zapustili še zadnji avioni, ki so po zraku dobavljali hrano prebivalstvu, ki umira zaradi lakote. To prav zavoljo nevarnosti, ker komunistične čete ne spoštujejo niti Rdečega križa.

larjev (in toliko tudi delavec), profesor pa denimo 700 Z = 20 dol., si s tem lahko kupi le manjšo vrečo moke. Svoji družini (ki povprečno šteje šest članov), mati odmeri lahko samo 55 gr kruha ali ali 60 gr riža dnevno po osebi. Če hočejo jesti kaj več, se je treba znajti, toda kako? Tako stanje preprosto terja krajo in druge neredne.

Misijon v Kasengi (220 km od Lubumbaija) krajanom posreduje pokojnino, ki jo država milostno nakazuje nekaterim srečnim revežem z dolgoletno delovno dobo. Ta mesečna pokojnina je 20 Z, za kar si upravičenec lahko kupi par škatlic cigaret.

V takih okoliščinah so podhranjenost in množične bolezni vsakdanji pojav, možnosti zdravljenja pa so popolnoma neza-

Ker se bliža čas odprtja novega sedeža in bodo potrebe po novi delovni sili narasle

HRANILNICA IN POSOJILICA OPČINE TRST

razpisuje usposobljenostne izpite za uradnike/ce prve kategorije v smislu čl. 5 kolektivne delovne pogodbe za uslužbence hranilnic in posojilnic. Trenutno je nepokrito eno delovno mesto.

Pogoji za pripravitelje k usposobljenostnemu izpitu so naslednji:

1. Fakultetna diploma iz ekonomije ali prava oziroma diploma, ki je po obstoječih predpisih enakovredna ali
2. Diploma višjih srednjih šol s petletno delovno prakso. Prednostno se bo upoštevala praksa iz sektorja za zunanjo trgovino oziroma delovna doba pri denarnem zavodu ali zavarovalnici.
3. Starost: največ 40 let.
4. Program usposabljanostnega izpita predvideva slovensko in italijansko pisno nalogo splošne gospodarske ali finančne narave oziroma iz knjigovodstva ali bančnega poslovanja in ustni razgovor. H kolokviju je pripuščeno, kdor bo prejel pozitivno oceno pri pisnem izdelku. Ustrezna navodila so na voljo v tajništvu Hranilnice in posojilnice.
5. Prošnjo na prosti poli je treba predložiti, osebno ali po pošti, v tajništvo Hranilnice in posojilnice do 20. maja 1988.

Čas razporeda bo zainteresiranim javljen naknadno.

Po zaključenih izpiti bo izpitna komisija predložila upravnemu svetu Hranilnice in posojilnice seznam pozitivno ocenjenih, iz katerega se bodo črpali novi uslužbenci. Ob danih pogojih bo stekel tudi dogovor o ustreznem morebitnem pospešenem napredovanju.

Upravni odbor

PRAZNOVANJE

SV. LEOPOLDA MANDICA PRI DOMJU
od 12. do 15. maja

v znamenju tisočletnice pokristjanjenja ruskega naroda

Četrtek 12. maja

17.30 Smarnice in sv. maša

Nedelja 15. maja

9.30 Nedeljska sv. maša

16.00 Blagoslovitev nove ikone ruskih svetnikov sv. Vladimir, sv. Olge, sv. Borisa in Gleba; sledi vzhodna liturgija v bizantinskem obredu na ruski način 17.30 Kult. spored na dvorišču ob kapeli. Sodelujeta Ekumenski zbor iz Trsta ter osnovna šola Rimanje-Domjo.

Kamenčki

Kaznovani mlaj

Slišali smo že o podžaganih mlajih, o kaznovanih pa še ne. In vendar se je tudi to zgodilo po zaslugi italijanske cestne policije.

Fantje iz Rupe so neke v Gabrijah posekali drevo, da postavijo mlaj za 1. maj. Sli so do karabinerjev za dovoljenje za prevoz. Dobili so ga. Toda ko so zavijali z glavne ceste proti Rupci, je pridrvela cestna policija. Alt, Cefizliji, plačajte globo, ker ste ogrožali javni promet.

Ni niso pomagali izgovori, češ da imajo dovoljenje karabinerjev. Globa 850.000 lir.

Ker so med seboj govorili po slovensko, jih je predstavnik policije nahrulil: »Siamo in Italia, si parla italiano!« Tudi sklicevanje na ustavo ni pomagalo. »V Italiji se govori po italijansko!«

Ali ste slišali? Vprašujemo pa, ali ravna cestna policija tako tudi, kadar so Nemci, Francozi ali Amerikanci, ki naredijo kak prekršek. Nismo in nečemo biti manj vredni kot tuji turisti. (r+r)

Zaire: tegobe in upi ljudstva pod palmami

POMANJKANJE DELOVNIH MEST, ŠOL IN BOLNIŠNIC

Prebivalci pripadajo različnim etničnim skupinam bantu črncev (teh je blizu pet sto) in manjšini pigmejcev. Poleg francoščine, ki je uradni povezovalni jezik, etnične skupnosti govorijo svoje jezike, od katerih je prejšnja ustava omenjala štiri najmočnejše: lingalo, kisvalli, čilubo in kikongo (ob zambijski meji pa je razširjen še čibemba).

Perbivalstvo je mlado, 62 % je mladine pod dvajsetimi leti, 52 % pa je mlajših od petnajst let. Stotine tisočev jih ostaja brez zaposlitve in stotine tisočev jih osta-

medtem ko vsi dobro vedo, da so rakaste tvorbe drugje.

Spor med Cerkvijo in državo se je zaostril, ko je Mobutu nacionaliziral vse šole ter na teološki fakulteti v Kinšasi ukazal osnovati celico svoje stranke. Kardinal Mahula se je odločno uprl in zato je zaslužil naziv sovražnika afriške kulture, druga naloževanja in začasní izgon. Ko je po nekaj letih šolstvo bilo v dobesednem razsulu, je predsednik prosil škofe in redovnike, naj zopet prevzamejo cerkvene šole in ponekod tudi nadzor državnih šol (s finančnega vidika). Tako sedaj, kjer je le mogoče, denar prihaja v roke misijonarjem, ki edini lahko zagotovijo, da ga bodo dobili tisti, katerim je namenjen, čeprav si z njim ne morejo veliko pomagati. Pogledimo nekaj primerov.

Ko učitelj zasluži 200 Z = 10 Usa do-

lajev (in toliko tudi delavec), profesor pa denimo 700 Z = 20 dol., si s tem lahko kupi le manjšo vrečo moke. Svoji družini (ki povprečno šteje šest članov), mati odmeri lahko samo 55 gr kruha ali ali 60 gr riža dnevno po osebi. Če hočejo jesti kaj več, se je treba znajti, toda kako? Tako stanje preprosto terja krajo in druge neredne.

(Dalje)

goriške novice

Podgora

V nedeljo 8. maja bodo Podgorci počastili sv. Gotarda, ki je sozaveznik farne cerkve. Slavje bo imelo poseben poudarek, ker letos obhajamo 950-letnico njegove smrti. V soboto 7. maja ob 20.30 bo v cerkvi koncert orkestra gojencev Glasbenega inštituta »Vivaldi« iz Tržiča. Avtorji na sporedu so Mozart, Vivaldi, Puccini in Bartok.

Naslednji dan, v nedeljo 8. maja, bo ena sama maša ob 9.30; maševal bo msgr. M. Zambonardi, petje bo v obeh jezikih. Po maši bodo delili blagoslovljen kruh, kot je stara navada.

SV. GOTARD

Rodil se je na Bavarskem v škofiji Passau leta 960. Bil je menih benediktinec in je vodil razne samostane, nazadnje pa je postal škof v Hildesheimu leta 1022. Velik v svetosti je podpiral šole in vzgojo mladine. Zgradil je več kot 30 cerkev, zato ga upodabljajo v škofovskih oblačilih, v roki pa drži knjigo in majhno cerkev.

Umril je leta 1038 in bil razglašen za svetnika po manj kot sto letih. Njegovo češčenje so k nam zanesli nemški priseljenci. Častijo ga kot zavetnika trgovcev, pri nas tudi kamnosekov. Ker je nekoč bil v Podgori velik kamnolom na pobočju Kalvarije, so sv. Gotarda izbrali za svojega zavetnika. Njegov god se obhaja 5. maja.

V Podgori je nekoč cvetela bratovščina sv. Gotarda in je bilo v njej vpisanih veliko članov, tudi iz Brd. Med prvo svetovno vojno je bila farna cerkev porušena in z njo tudi oltar sv. Gotarda. Leta 1926 so kupili nov kip in ga postavili na bivšem oltarju sv. Blaža.

Podgorci obnavljajo stare navade in z njimi tudi češčenje sv. Gotarda.

Sovodnje

Zadnja občinska seja je bila v torek 26. aprila. Takoj na začetku je občinski svet počastil spomin nedavno tragično preminulega Gradimira Gradnika, ki je vse svoje življenje kot javni politični delavec posvetil uveljavitvi naših narodnostnih pravic.

Svet je nato odobril poveritev asfaltiranja cest v Rupi in na Peči raznim podjetjem. Predvideni proračunski znesek je 192 milijonov lir. Za popravilo kotlarske plošče na Peči je svet odobril 8 milijonov lir iz prispevka Kraške gorske skupnosti. Svet je tudi pooblastil občinski odbor, da ustanovi službo za pobiranje in predelavo nevarnih odpadkov kot so baterije, zdravila ipd.

Svetovalec Marjan Tomsč je spregovoril o nameravani livarni v Štandrežu, za katero je Industrijski konzorcij že dal pozitivno mnenje. Predlagal je, naj svet podpre prestavnika sovojenjske občine v omenjenem konzorciju, da ko nasprotuje livarni, čuti, da stoji za njim ves občinski svet. Podžupan Klemše je s svoje strani dodal, da je zadeva delikatna in dvorezna. Pri tem imajo svojo težo tudi štandreški kmetje in razne politične stranke.

Načelnik svetovalske skupine SSK Branko Černic je soglašal s tem stališčem in ga podprl. Pristavil je, da se je predstavnik SSK v Konzorciju že odločno izrekel proti livarni.

Rafko Butkovič in Marija Češčut sta opozorila na nevarnosti, do katerih prihaja, ko kmetje orjejo vse do cestnega asfalta.

Branko Černic je tudi sprožil razpravo o uporabi občinske telovadnice s strani političnih strank. Povod za to je bil na-

stop socialističnega poslanca Renzullija 25. aprila, ki ga je povabila krajevna sekcija PSI. V razpravo so posegli skoraj vsi svetovalci, svet pa je soglasno sklenil, naj se o uporabi telovadnice izdela natančen pravilnik. - R. D.

Števerjan

Zadnjega aprila je po hudi bolezni dočrpel Venčeslav Terpin iz Sovence v Števerjanu. Pokojnik (za domačine Vence) se je rodil 11. oktobra 1910. Izučil se je za čevljarja. Kasneje se je zaposlil v tekstilni tovarni v Podgori, kjer je ostal do upokojitve leta 1970.

Leta 1941 se je v Števerjanu poročil z domačinko Cvetko Maraž. V tem zakonu se mu je rodila hčerka Bogdana. Že leta 1958 ga je zadela prva težja življenjska preizkušnja. Izgubil je ženo Cvetko. Ostala mu je le mladoletna hčerka.

Leta 1960 se je drugič poročil z Marijo Simsič in se z njo nastanil v ljudski hiši na Sovenci. Bil je skrben oče, saj je ljubil poleg svoje hčerke tudi otroka druge žene Marije: Marjana in Vilmo.

Pokojni Vence je bil vesele narave, poštenjak. Svoj košček zemlje je obdeloval z veseljem. Ko je ležal v bolnišnici v Gorici, si je silno želel vrnitve med svoje ljudi v Števerjan.

V ponedeljek 2. maja smo se od njega poslovili s pogrebno mašo, med katero so mu zapeli v slovo pevci domačega cerkvenega zbora pod vodstvom Hermana Srebrničja. Ob grobu mu je izrekel zadnji pozdrav sosed iz Gabskega konca Marko Černic.

Vsi mu voščimo, naj se spočije v dobrem in usmiljenem Bogu. Vsem sorodnikom krščansko sožalje.

Ogorčenje zaradi policijskega postopanja

V soboto 30. aprila je v Rupi ob postavljanju tradicionalnega prvomajskega mlaja nastopila obhodnica cestne policije in skušala preprečiti skupini slovenskih fantov iz Rupe in Peči, da bi uporabljali materin jezik.

Nekaj podobnega se je v istem tednu zgodilo tudi na železniški postaji v Tržiču, kjer je grobo in žaljivo nastopila policija proti skupini štandreških in gorških fantov, ki so spremljali sovrstnike, ki so odhajali k vojakom. Policiji očitno ni bilo pogodu, da so fantje govorili slovensko.

Ta dogodka sta upravičeno povzročila ogorčenost v slovenski javnosti, ki je takaj reagirala in odločno postopala, da prepreči nadaljnje podobne nečvilne izpade od strani organov javne varnosti.

Pokrajinski odgornik dr. M. Špacapan in pokrajinski tajnik SSK M. Terpin sta šla do gorškega kvestorja. Isto sta storila sovojenjski župan in podžupan Primožič in Klemše.

Predstavnika SSO Marija Ferletič in dr. Damjan Paulin sta intervenirala pri gorškem prefektu.

O teh dogodkih je bilo tudi govora v gorškem občinskem svetu, kjer je vprašanje sprožil svetovalec dr. Paulin.

Tudi odbor Zveze slov. katol. prosvete je na svoji seji 2. maja odločno obsodil taka dejanja in izrazil solidarnost s prizadetimi. Predsednik Zveze je poslal prefektu pismeno protestno spomenico.

EKUMENSKO ROMANJE V RUSIJO

od 26. avgusta do 2. septembra

(ob tisočletnici pokristjanjenja Rusije) ACM v Trstu se želi udeležiti ekumenskega potovanja v Rusijo skupaj z dvema skupinama iz Slovenije. Število udeležencev je omejeno, zato priporočamo takojšnjo prijavo. Potovanje bo z letalom iz Ljubljane (Brnik) prek Beograda in obratno. Cena 1.050.000 lir. Niso vključeni stroški v zvezi s potrebnim vizumom, kakor tudi ne prevoz iz Trsta do Brnika in nazaj. Pri vpisu se vplača na račun 300.000 lir. Podrobna navodila kasneje.

Okvirni spored potovanja je naslednji: 1. dan: na potovanje (Ljubljana-Beograd-Moskva); 2. dan: Moskva-Zagorsk (z avtobusom); 3. dan: obisk pri pravoslavnem patriarhu v Moskvi (z ogled mesta); 4. dan: Moskva-Leningrad (z letalom); 5. dan: Leningrad (ogled mesta); 6. dan: Leningrad-Kijev (z letalom); 7. dan: Kijev (ogled mesta); 8. dan: na potovanju domov (Kijev-Beograd-Ljubljana).

Prijave se sprejemajo pri kapeli sv. Leopolda Mandiča pri Domju (tel. 040/280805).

Šport

Dijakinje šole »Ivan Trinko« deželne prvakinja

V okviru mladinskih iger so dijakinja nižje srednje šole »Ivan Trinko« iz Gorice igrale odločilno tekmo z dekleti iz Vidma; šlo je za deželni naslov. Po razburljivi igri so zmagale ter si osvojile naslov deželnih prvakinja v odbojki. S tem so dobile pravico, da se udeležijo tekem na vsedržavni ravni.

Under 16 Fantje

Soča Čer-Impex prva v deželi

Soča Čer-Impex - Montalba Pordenone 3 : 1 (1 : 15, 15 : 7, 15 : 9, 15 : 8)

V okviru deželnih finalov lahko ob zmagi Olympie Under 15 zabeležimo še nov uspeh slovenske mladinske odbojke. Fantje Soče Čer-Impex Under 16 so namreč zasedli prvo mesto v deželi in si zagotovili nastop na meddeželnih finalih. Po zmagi nad videmsko VBU s 3 : 0 so v nedeljo igrali proti Montalbi iz Pordenona, ki je premagala tržaški CUS.

V tekmi med Sočo in Montalbo je bil po prvem setu položaj zelo slab za predstavnike Goriske. Izgubili so namreč s 15 : 1. V drugem setu so se sočani zbrali in igrali bolj zagrizeno in borbeno ter zmagali brez posebnih težav. V tretjem setu so se problemi pojavili na začetku, ko so nasprotniki vodili s 4 : 0. Sočani so pa kmalu poprijeli in zmagali. V zadnjem setu so bili naši bolj pazljivi in niso pustili, da bi nasprotniki povedli. Z večjo koncentracijo so prišli do zmage seta, tekme in naslova deželnega prvaka.

Prva Divizija - Moški. Fantje so premagali ekipo iz Moše s 3 : 0.

Ekipa C2. Tudi v predzadnji tekmi proti Turjaku je Olympia slavila zmago s 3 : 1 (en set je bil izgubljen s 13 : 15). Še vedno se nahaja na drugem mestu lestvice z dvema točkama prednosti pred tretje uvrščenim Sacilejem. Tekme prihodnje sobote so precej odločilnega pomena. Če olympijci zmagajo doma proti prvemu in še nepremaganemu Vivilu, ohranijo gotovo drugo mesto. Če pa tekmo izgubijo in Sacile zmagata proti PAV-u, zdrknejo na tretje mesto; drugo mesto pa jim ostane, če bo tudi Sacile poražen.

Še en zlatomašnik

Ob točnejšem pregledu smo ugotovili, da bomo letos imeli še enega zlatomašnika. Zlato mašo bo namreč obhajal tudi p. Alfonz Valič, kapucin. Posvečen je bil 17. decembra 1938 v Benetkah. Pater Alfonz je doma iz Vipavskega Križa, sedaj pa je spovednik v kapucinskem samostanu v Gorici ter kurat v gorških zaporih.

OBVESTILA

Bivši gojenci gorškega zavoda »S. Luigi« prireajo v nedeljo 8. maja vrsto pobud v počastitev 100-letnice smrti Don Boska, ki se bodo začele z mašo ob 10. uri v travniški cerkvi, sledil bo ob 11. uri simpozij v deželnem Auditoriju na temo »Aktualnost Don Boska ob stoletnici smrti«. Osrednji poseg bo imel minister Santuz kot bivši gojenec zavoda »San Luigi« v Tolmeču. Sledilo bo tradicionalno kosilo za bivše gojence v zavodu v Gorici.

Pesniško zbirko Toneta Pavčka bo v Kulturnem domu v Gorici predstavil Ciril Zlobec v petek 6. maja ob 18.30.

ACM - Gorica vabi k maši za edinstvo v ponedeljek 9. maja ob 16. uri v Zavodu sv. Družine v Gorici.

Knjigo »Pri slovenski manjšini v Avstriji in Italiji« bodo predstavili v četrtek 12. maja ob 18.30 razni člani SAZU v Kulturnem domu v Gorici.

Župnija sv. Pija X. ob pevmskem mostu bo v nedeljo 15. maja obhajala praznik prijateljstva. Ob 10. uri bo maša v obeh jezikih, ki jo bo daroval g. Vojko Makuc; pel bo slovenski zbor.

Pevski zbor Rupa-Peč priredi za svoje člane izlet v Nico od 25. do 28. avgusta. Spotoma se bodo ustavili v kneževini Monako, si ogledali Cannes in sploh lepote Sinje obale v južni Franciji.

Za obnovitev cerkve na Ferlugih: Regina Markon za nove paramente 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: birmanci iz Rojana 135.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda Mandiča pri Domju: Mira Bole, Trst v spomin pok. Ivanke Furlan 50.000 lir.

Spored od 8. do 14. maja 1988

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 »Mali pevci«. Glasbeno srečanje osnovnošolskih otrok na Radiu Trst A. 11.15 »In mimo...« 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Športne vesti in prenosi z naših prirediteljev.

Ponedeljek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Soška fronta. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Gospodarski tednik. 14.10 Otroški kotiček: Glasbene pravljice. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 V svetu mladih. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mešani zbor Obala iz Kopra. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Nediški zvon. 8.50 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Od prehrane do potrošništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mešani zbor Obala iz Kopra. 18.00 Saša Vuga: »Maistrova najdaljša mariborska noč«. Radijska igra.

Sreda: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Oddaja iz Kanalske doline. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Ženska in naš danes. 13.20 Primorska poje. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Ženska in naš danes. 17.10 Pianist Aleksander Rojc. 18.00 A. Rebula: »Absalomova pripoved«.

Četrtek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Od Milj do Devina. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo. 14.10 Na gorškem valu. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Svet, v katerem živimo. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Spomini na Alberta Rejca.

Petek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Na gorškem valu. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Pisani svet. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Umetnost in kultura. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Teorij. 14.10 Oddaja o Reziji. 15.00 Človek človeku. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klarinetist David Gergolet, pri klavirju Milena Vuga. 18.00 »In mirno...«

DAROVI

Za Katoliški glas: Lojzka Mozetič namesto cvetja na grob Lojzke Makor 20.000 lir.

Za katoliški tisk: Anica Sancin namesto cvetja na grob Lojzke Makor 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Anica Vicchi v spomin pok. Viktorja Prašnika 15.000, M. M., Miren v spomin pok. Milke Krpan 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: V.P.V. 50.000 lir. Andrej Paulin, Štandrež: za Katol. glas 10.000 in za Sv. goro 10.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: F. C., Gorica v spomin pok. Jožefa Tomažiča 100.000; N. N., ob 25. obletnici poroke 50.000; starši, stari starši in botri ob krstu male Debore Skubla 150.000; druž. Komjanc 30.000 lir.

Za Dom F.B. Sedeja v Števerjanu: sekcija SSK Števerjan v spomin pok. Gradimira Gradnika 100.000 lir.

Za zbor Rupa-Peč: prijatelj iz Gorice 100.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: Ivanka in Valerija v spomin na pok. Ferruccia Cingerlija 50.000 lir.

N. N. družbenica ob 20. obletnici smrti neopazne sestre: za slovenske misijonarje 20.000, za gobavce Ivana Štante 20.000, za duhov. naraščaj 20.000, za Sv. goro 20.000, za župnijo sv. Ivana v Gorici 20.000, za Zavod sv. Družine 20.000 (skupno 120.000 lir).

Za popravila v cerkvi v Štandrežu: Julka Brajnik 100.000; Hilarija Devetak 100.000; Ana Offizia v spomin na mamo 50.000; Peter in Roza Lutman ob zlati poroki 100.000; Ema Lutman 30.000; druž. Pesenti v spomin na mamo 50.000; Franko Brajnik 50.000; druž. Lovišček 100.000; Angel Nanut 50.000; Bruna Podberšček 100.000; Dana Brisko 50.000; Lojzka Štanta 10.000; N. N., Gorica 50.000; druž. Cingerli v spomin na pok. Ferruccia 50.000; Bernardina Devetak 40.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčelah: Miran Žnidarec in Darja Rebula ob poroki 50.000; druž. Danev v spomin na moža in očeta Alojza 30.000; Pierina Sosič v spomin na moža Viktorja 10.000; Karlo Malalan v spomin na brata Celestina 50.000; Emilija Švara-Puntar v čast sv. Cirilu in Metodu 30.000; Jole Daneu 50.000 lir.

Župnija sv. Florjana in Marije Pomočnice ter SKPD »Francišek B. Sedej« - Števerjan vabita na

KONCERT

mešanega zbora »Hrast« iz Doberdoba
Dirigent: Hilarij Lavrenčič

Na sporedu so dela Čajkovskega, Lavrenčiča, Hubada, Mirka, Kernjaka, Pahorja in Mokranjca.

Koncert bo v župnijski cerkvi v Števerjanu v nedeljo 8. maja s pričetkom točno ob 19. uri.

DAROVI

Za popravila v cerkvi v Ricmanjih: Milka Petaros, Ricmanje-Trst 100.000, druž. Romano Žuljan, Ricmanje v spomin na pok. starše 50.000; Boža Dobrila in družina, Log 20.000; M. B., Trst 100.000; N. N., Trst 10.000; F. M., Ricmanje v spomin na pokojne sorodnike 200.000 lir.

Franciška Štefančič: za potrebe cerkve v Dolini 100.000, za lačne 100.000 in za misijone 100.000 lir.

Za semenišče v Vipavi: Anica Vicchi v spomin pok. Irene Bratina-Bolčina 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Anica Vicchi v spomin pok. Irene Bratina-Bolčina 100.000; N. N., Rupa 150.000 lir.

Za lačne po svetu: sestra Anica v spomin na Vido in Rosando Kralj 35.000; Marija Ban, Bane 10.000 lir.

Za misijone: Anica Trobec ob desetletnici smrti moža Marija 50.000 lir.

Slov. duhovnik iz Argentine, ki študira na salezijanski univerzi v Rimu, bi rad v juliju nadomestoval kakšnega duhovnika na slovenski fari, bodisi na Tržaškem, bodisi na Gorškem, po možnosti bližje morja. Ponudbe na naslov: Jože Repovž, Università Pontificia Salesiana, Piazza Ateneo Salesiano 1, 00139 Roma ali telefonsko 06/8132041.

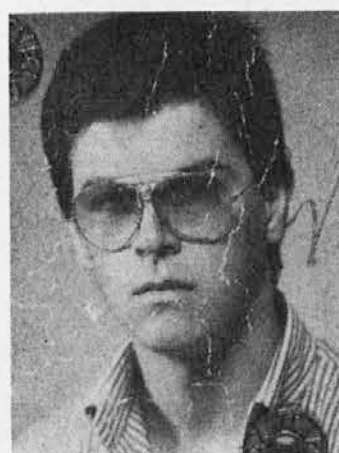
8. maja 1976 — 8. maja 1988

JOZICA LASIČ

So ptičke priletele,
zavel je spet pomladni čas,
a ti, predraga,
več ne vrneš se med nas.

Žalujoci starši in sestra z družino

EDI VECCHIET

12. 5. 1983 — 12. 5. 1988

Dolgi pet let je, odkar si neverjetno odšel, moj ljubi sin. Obletnica, ob kateri znova zakrvari nezaceljena rana v moji bolni duši.

Tvoja mama

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo